

EN TELE-VISION

- *inte teologi – men kanske teleologi*

Före dagens platta bildskärmar fanns det så kallade bildrörs-TV-apparater – CRT-TV, där ”CRT” står för Cathode Ray Tube. I dessa användes inte LCD-teknik eller pixlar, utan en helt annan metod för att skapa bilden.

Inuti TV:n finns ett elektronrör som skjuter ut en fin stråle av elektroner mot skärmens insida, som är täckt med ett speciellt ljuskänsligt material – så kallad fosfor. När elektronstrålen träffar fosforytan, lyser den upp en liten punkt. Genom att strålen sveper snabbt från vänster till höger, rad för rad uppifrån och ner, skapas en hel bild.

Man kan säga att bilden byggs upp av tunna horisontella linjer, där vissa linjer lyser (där strålen just har träffat) och andra är mörka (där strålen inte träffar). Det hela går så snabbt att ögat uppfattar det som en jämn, levande bild.

De ljusa ränderna är således det som genererar bilden vi ser. De lyser, och därför uppfattar vi dem. Men mellan dem finns mörka ränder som inte lyser – de är osynliga för oss om vi sitter på normalt avstånd från skärmen. På det avståndet uppfattar vi bara den sammanhängande bilden. De mörka ränderna försvinner liksom in i helheten.

Men om vi går nära skärmen, då ser vi att de mörka ränderna faktiskt finns där, även om de inte lyser. De är verkliga – de är bara inte aktiva, inte tända. Och på ett liknande sätt är det med Guds rike. Den fysiska immanenta verklighet vi upplever och rör oss i nu är som de ljusa ränderna: det vi ser, det vi kan ta på, det som upplevs som verkligt. Det är fotoner, atomer, materia – sådant som är mätbart och vetenskapligt.

De mörka ränderna, däremot, är som den osynliga transcendentia världen: där Guds rike, änglarna, den helige Ande och andliga makter finns. Vi ser dem inte – men det finns där, precis som de mörka ränderna i TV:n. Det är en verklighet som löper parallellt med den synliga. Den finns i skapelsen, men den är ännu inte tänd – inte synlig. Men en dag, när Jesus kommer tillbaka, ska han förvandla allt. Då kommer de mörka ränderna att tändas, och de ljusa kommer att släckas. Det innebär att den nuvarande skapelsen, som vi känner den – den ljusa bilden – kommer att försvinna. Universum kommer att gå under, som det står i Andra Petrusbrevet 3:10–13:

- *”Men Herrens dag kommer som en tjuv. Då ska himlarna försvinna med våldsamt kraft, himlakropparna upplösas i hetta och jorden och allt som människorna gjort där bränns upp. När nu allt detta går mot sin upplösning, hur heligt och gudfruktigt ska ni då inte leva, medan ni väntar på Guds dag och påskyndar dess ankomst – den dag då himlarna ska upplösas i eld och himlakropparna smälta i hetta. Men efter hans löfte väntar vi på nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor.”*

Och det är också viktigt att förstå att inte allt som är osynligt är gott. Ondskans makter – de fallna andemakterna, som Bibeln beskriver – är också en del av denna osynliga verklighet. De verkar i det fördolda, men en dag kommer de att belysas, och deras verkliga natur kommer att uppenbaras.

Vid domen kommer det som nu är dolt att avslöjas för alla. Det som tidigare var de mörka ränderna, där dessa makter nu döljer sig, kommer att slås fast i ljuset, men de kommer inte att följa med in i Guds nya skapelse. Istället kommer de att förpassas till det som en gång var de ljusa ränderna – den gamla skapelsen – och där förintas. Som det står i Uppenbarelseboken 20:14–15:

- *”Och döden och dödsriket kastades i eldsjön. Detta är den andra döden, eldsjön. Och om någon inte fanns uppskriven i livets bok kastades han i eldsjön.”* Det är där onskan kommer att släckas för alltid, när den gamla skapelsen förgår.

En ny skapelse kommer alltså att träda fram. Men, det är inte en helt ny skapelse i bemärkelsen att den ersätter något helt främmande – snarare är det en förvandlad skapelse. Det är samma skapelse, men med andra ränder tända. Den är förvandlad både fysiskt och andligt – en ny himmel och en ny jord, som Johannes ser i sin vision i Uppenbarelseboken 21:1–5:

- *”Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Den första himlen och den första jorden var borta, och havet fanns inte mer. Jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen, från Gud, redo som en brud*

som är smyckad för sin man. Och jag hörde en stark röst från tronen säga: 'Se, nu står Guds boning bland människorna! Han ska bo hos dem, och de ska vara hans folk, och Gud själv ska vara hos dem. Han ska torka alla tårar från deras ögon. Döden ska inte finnas mer, och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. För det som var förr är borta.' Och han som satt på tronen sade: 'Se, jag gör allting nytt.'"

Det nya i detta är inte att något helt annat skapas, utan att det som alltid funnits men varit dolt – det osynliga – nu blir synligt. Guds rike blir verkligt, påtagligt, fullt ut. Som Paulus skriver i Första Korinthierbrevet 13:12:

- *"Nu ser vi en gåtfull spegelbild, då ska vi se ansikte mot ansikte. Nu förstår jag bara till en del, då ska jag känna fullständigt, så som jag själv blivit fullständigt känd."*

Eller som Hebreerbrevet uttrycker det i kapitel 11 vers 1:

- *"Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser."*

Det är alltså genom tron vi nu kan ana att det finns mer än vad som är synligt – att det finns mörka ränder, även om de inte lyser just nu.

Många människor i vår tid ser inte detta. De ser bara de ljusa ränderna. De sitter för långt bort från TV-skärmen, så att säga. ^(fig. 1) De ser bara det som är synligt, den fysiska verkligheten, och eftersom de ljusa ränderna flyter ihop till en sammanhängande bild, märker de inte att det finns något mer. De uppfattar inte att det finns mörka ränder där emellan – de förstår inte att det finns en osynlig verklighet. Ju längre bort man befinner sig, desto mer ser man bara det uppenbara, det världsliga. För att kunna se de mörka ränderna måste man gå nära. Man måste komma nära skärmen – det vill säga, man måste börja se med trons ögon. ^(fig. 2) Det är detta det innebär att vandra i tro och inte i åskådning, som det står i Andra Korinthierbrevet 5:7:

- *"Vi lever här i tro, utan att se."*

Att leva i förvissning om att den osynliga världen är verklig – att Guds rike är mitt ibland oss, även om det inte alltid är uppenbart. Som Jesus säger i Lukas 17:20–21:

- *"Tillfrågad av fariséerna när Guds rike skulle komma, svarade han: 'Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med ögonen. Inte heller ska man säga: Här är det! Eller: Där är det! Nej, Guds rike är mitt ibland er.'"*

När Jesus kommer åter, kommer han inte till de ljusa ränderna i första hand, som när han inkarnerades – till det som är nu – utan han kommer för att tända det som hittills varit mörkt. De osynliga ränderna blir då synliga. Då träder det andliga fram i fysisk gestalt – inte bara som en abstrakt andlig verklighet, utan som en verklig, påtaglig och materiell värld. Även de ränderna blir "fysiska", fast i förvandlad form. Det är alltså inte så att det som nu är andligt kommer att förbli immateriellt – nej, det kommer att bli kroppsligt, precis som Jesus själv blev kroppslig efter uppståndelsen. I Lukas 24:39–43 står det:

- *"Se på mina händer och mina fötter, att det verkligen är jag. Rör vid mig och se! En ande har inte kött och ben, som ni ser att jag har." När han hade sagt detta visade han dem sina händer och fötter. Och när de av idel glädje ännu inte kunde tro utan bara förundrade sig, frågade han dem: "Har ni något att äta här?" Då gav de honom en bit stekt fisk, och han tog den och åt inför deras ögon.*

Och i Filipperbrevet 3:20–21 skriver Paulus:

- *"Men vi har vårt medborgarskap i himlen, och därifrån väntar vi Herren Jesus Kristus som Frälsare. Han ska förvandla vår bräckliga kropp så att den blir lik hans härlighetskropp, genom den kraft varmed han kan lägga allt under sig."*

Men det är också viktigt att förstå att de mörka ränderna – den osynliga verkligheten – redan nu rymmer både det fysiska och det andliga. Det är inte bara en "andlig dimension", utan det är hela den dolda

skapelsen. Därför kan man säga att den nya himlen och den nya jorden redan existerar, fast släckta, precis som de mörka ränderna på TV-skärmen. De är en del av skapelsen, men vi ser dem inte än. När de tänds, kommer det att upplevas som något helt nytt för oss – men det är en förvandling, inte en utplåning och ersättning. Det gamla förgår, det nya träder fram – men båda hör ihop, de är två sidor av samma verklighet.

Det vi nu ser, vår nuvarande verklighet, kommer att släckas. Men de mörka ränderna, där Guds rike och det osynliga finns, kommer inte att släckas. De finns kvar – och de kommer att lysa upp i den nya skapelsen. Och den bild vi då kommer att se, när vi ser allt i ljuset av den förvandlade skapelsen, kanske är helt annorlunda än den bild vi ser nu. Det är som om en ny bild framträder på TV-skärmen när de andra ränderna tänds. En bild som vi inte kunde föreställa oss, eftersom vi varit fokuserade på den gamla bilden.

Allt detta sker inte av slump, utan med en riktning, en mening. Precis som en TV-bild är sammansatt enligt ett syfte, en komposition, så är också Guds plan för skapelsen meningsfull, riktad mot ett mål. Det finns en avsikt bakom det vi ser och det vi ännu inte ser. Och den dagen Jesus träder fram i härlighet, kommer hela bilden att uppenbaras.

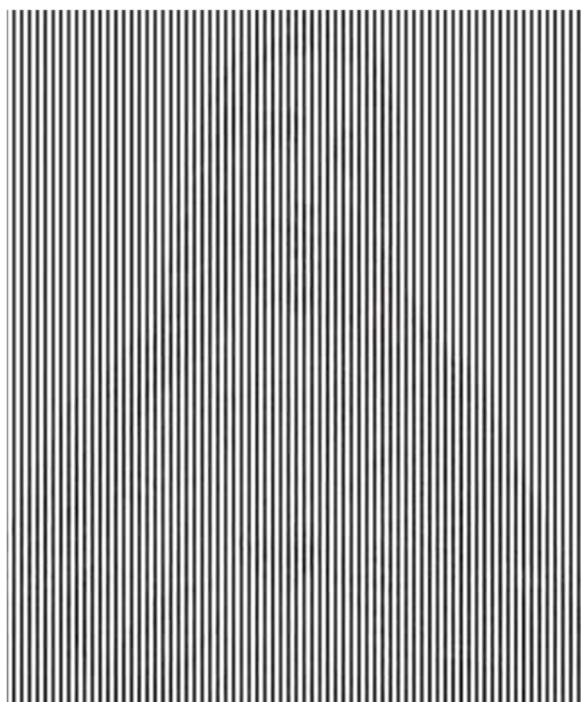
Det här är inte en teologisk utläggning i vanlig mening, men det är ändå en vision – en slags tele-vision, i ordets mest bokstavliga bemärkelse: en syn på avstånd. Och även om den kommer som en lekfull liknelse, så bär den på något djupare – en antydning om riktning och syfte.

Med ett leende kan man kalla det en teleologi. För det grekiska ordet *telos* betyder mål eller slutpunkt – och teleologi är tanken att något rör sig mot ett syfte.

Så även denna enkla bild, denna inre "tele-vision", kanske vill peka mot något mer än bara en gammal svartvit TV. Den säger inte allt, men den visar något – i strimmor av ljus och mörker – om en verklighet som ännu inte är helt synlig.

fig 1.

Vad finns i det fördolda som väntar på att uppenbaras?

fig 2.